

## अज

प्रत्यासयोगमनागमनाभ्यां सम्पाद्यते जप् + घ-  
कर्णे कः स्त्रियां टाप् नजपा नजसमासः।)  
हंसमन्त्रः। यथा,—

“वियदङ्गुलितस्तदादिसर्गसंयुतः।

अजपास्यो मनुः प्रोक्तो ह्यक्षरः सरपादपः” ॥\*

अस्य देवताईनारीश्वरमूर्तिः। यथा,—

“उच्यते नुस्फुरिततडिदाकारमूर्द्धाम्बिकेशं  
पाशाभीतिं वरदपरसुं संदधानं करान्मैः  
दिव्याकल्पैर्नवमागमयैः शोभितं विश्वमूलं  
सौम्याभेयं वपुरवतु नखन्नुचुङ् चिनेत्रं” ॥

इति तन्त्रसारः ॥ \* ॥ सामाविक्रमिःश्वासप्र-  
श्वासरूपेण जीवजप्यहंसमन्त्रः।

तथाच दक्षिणामूर्त्तिंसंहितायां।

“अथ वक्ष्ये महेश्वरानि प्रवहं प्रजपेत्तरः।

मोहबन्धं न ज्ञानाति मोक्षस्तस्य न विद्यते ॥

श्रीगुरोः कृपया देवि श्याते जप्यते यदा।

उच्चासनिःश्वासतया तदा बन्धक्षयो भवेत् ॥

उच्चासैरेव निःश्वासेहंस इत्यक्षरद्वयं।

तस्मात् प्राणस्य हंसास्य आत्माकारेण संस्थितः ॥

नामेरुच्चासनिःश्वासात् हृदयाद्ये व्यवस्थितः।

वटिश्वासेभवेत् प्राणः वटप्राणा नाडिका मता ॥

वटिनाया ह्यहोरात्रं जपसंख्याक्रमो मतः।

एकविंशतिसाहस्रं वटश्रुताधिकमीश्वरि ॥

जपते प्रवहं प्राणी सान्द्रानन्दमयीं परां।

उत्पत्तिर्जपमारम्भो मृत्युञ्जत्र निवेदनं ॥

विना जपेन देवेशि जपो भवति मन्त्रिणः।

अजपेयं ततः प्रोक्ता भवपाशनिहन्तनी” ॥

धन्यजापि।

“वटश्रुतानि दिवारात्रौ सहस्राण्येकविंशतिं।

एतत्संस्थानितं मन्त्रं जीवो जपति सर्वदा” ॥\*

सन्ध्यावन्दनहीना। इति महाभारतं ॥

अजमन्त्रः, पुं, (अजानां मन्त्रः खाद्यः वृत्तितत्पुरुषः।

मन्त्र + कर्मणि घञ्।) वनूर्वृत्तः। इति राज-  
निर्घण्टः ॥

अजमोदः, पुं, (अजः कृगः यच्चे मोदः सित्तो यत्र

सः तद्देशाधिपः अजमोद + अच् संज्ञापुर्णक-

वृद्धेरनित्यत्वात् वृद्धभावः।) राजा युधिष्ठिरः।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अजमोदा, स्त्री, (अजानां खाद्यतया मोदो हर्षो

यस्याः सा अजानां मोदो गन्ध इव गन्धो यस्याः

सा) यवानिका। तत्पर्यायः। उद्यगन्धा २ ब्रह्म-

दर्भा ३ यवानिका ४ ॥ इत्यमरः। यमानी

दिविधा।

एका क्षेत्रयमानी सा अजमोदेवेव ख्याता।

अपरा यमानीवेव ख्याता। अविशेषात् इवो-

रपीति सभूतिः ॥ केचित्तु अजमोदादिद्वयं वज-

यमान्यां। ब्रह्मदर्भादिद्वयं यमान्यामित्याहुः।

उद्यगन्धाजमोदाख्या स्तवक्षेत्रयमानिकेति। य-

मानी दीपको दीप्यो भूतिकक्ष यमाविकेति च

रत्नमाला ॥ इति भरतः ॥ \* ॥ वैद्यके तु वज-

यमानी इति ख्याता। तत्पर्यायः। खराङ्गा २

वफामोदा ३ मर्कटी ४ मोदा ५ गन्धदला ६

## अज

हस्तिकारवी ७ गन्धपत्रिका ८ मायुरी ९ शि-  
खिमोदा १० मोदाद्या ११ वङ्गिदीपिका १२

ब्रह्मकोशी १३ विशाली १४ ह्यगन्धा १५ उद्य-

गन्धिका १६ मोदिनी १७ फलमुख्या १८ वि-

शल्या १९। अस्या गुणाः। कटुत्वं। उष्णत्वं।

रूक्षत्वं। रुचिकारित्वं। कफवायुश्लाम्भानावृचि-

जठरामयनाश्रित्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥ य-

मानी। यथा,—

“अजमोदा खराङ्गा च मयूरो दीप्यकस्तथा।

तथा ब्रह्मकुशा प्रोक्ता कारवी लोचमस्तकः ॥

अजमोदा कटुस्तीक्ष्णा दीपनी कफवातनुत्।

उष्णा विदाहिनी हृद्या वृथा बलकरी लघुः ॥

नेत्रामयहमिच्छद्दिग्भ्रवस्तिरजो हरेत्” ॥\*

अथ खुरासानीयवानीनामगुणाः।

“पारसीयवानी तु यवानीसदृशी गुणैः।

विशेषात् पाचनी रूक्षा ग्राहिणी मादिनी गुणः” ॥

इति भावप्रकाशः ॥

अजमोदिका, स्त्री, (अजं मोदयति हर्षयति या।

मुद् + शिच् खलु स्त्रियां टाप्। अजस्य मोदिका

वृत्तितत्पुरुषः) यवानी। इति वैद्यकं ॥

अजम्भः, पुं, (न सन्ति जम्भा दन्ता यस्य सः) (सूर्ये

च) भेकः। इति शब्दरत्नावली ॥ न सन्ति

जम्भा दन्ता अस्य ॥

अजयः, पुं, (जि + भावे अच् न जयः नजसमासः।)

पराजयः। यथा,—

“सुखदुःखे समे कृत्वा क्षामाक्षानौ जयाजयौ” ॥

इति भगवद्गीता ॥ राष्ट्रप्रसिद्धनदविशेषः ॥

अजया, स्त्री, (न जीयते पराजीयतेऽसौ जि +

कर्मणि अच् स्त्रियां टाप् न जया नजसमासः।)

विजया। भाङ्ग सिद्धि इति ख्याता। इति राज-

निर्घण्टः ॥

अजय्यं, त्रि, (जेतुमशक्तं जि + कर्मणि “क्षय्य जय्यौ

शक्यार्थे इति यत्” न जय्यं नजसमासः।) जेतुम-

शक्तं। अजेयं। इति मुग्धबोधव्याकरणं ॥ (यथा

रघुवंशे,—“राक्षामजय्योऽजनि पुण्डरीकः” ॥)

अजरः, त्रि, (जृ + भावे अच् गुणः स्त्रियां टाप्,

नास्ति जरा जीर्णत्वस्या यस्य सः) जरारहितः।

वाङ्मयमूढः। यथा,—

“अजगामरवत् प्राज्ञो विदामर्षश्च चिन्तयेत्” ॥

इति हितोपदेशः ॥

अजरा, स्त्री, (नास्ति जरा यस्याः सा।) जीर्ण-

मञ्जीकता। वृद्धारकप्रभेदः। गृहकन्या १ वृत्त-

जुमारीति ख्याता। इति राजनिर्घण्टः ॥

अजय्यं, स्त्री, (न जीर्यति जृ + कर्त्तरि अजय्यं सङ्गत-

मिति सूत्रेण यत् ॥ तेन सङ्गतमार्थेण रामाजय्यं

दुतमिति मट्टिः) सङ्गतं। सौहार्दं। इति हेम-

चन्द्रः ॥ अजराहे त्रि ॥ (यथा रघुवंशे,—

“नृगरज्य जरसोपदिष्टमदेहबन्धाय पुनर्बन्ध” ॥

अजलम्बनं, स्त्री, (अज इव लम्बते ह्यवस्यत्वात्

आयतेऽसौ लम्ब + कर्मणि ल्युट्) खोलोन्ननं।

इति शब्दचन्द्रिका ॥

अजलोमा, [ न ] पुं, (अजस्य लोमेव लोम मङ्गरी

## अजा

यस्य सः) वृत्तविशेषः। गुयाशिषा। श्रूया-  
शिष्नी इति च भाषा। तत्पर्यायः। शिखी २  
केशी ३ महाङ्गला ४ अद्यपर्याय ५। इति रत्न-  
माला ॥

अजभट्टङ्गी, स्त्री, (अजस्य कृगस्य भट्टङ्गमिव फलं

यस्याः सा स्त्रियां ङीप्) वृत्तविशेषः। गा-

डरभट्टङ्गी मेढाभट्टङ्गी। इति ख्याता। तत्प-

र्यायः। विशाखी २। इत्यमरः ॥ विशाखिका ३

चक्रश्रेणी ४ अजगन्धिनी ५ मौर्वी ६ नेत्रौ-

षधी ७ आवर्त्तिनी ८। इति रत्नमाला ॥ मेघ-

भट्टङ्गी ९ वर्त्तिका १० सर्पदंष्ट्रिका ११ चक्रुष्णा १२

तिक्तदुग्धा १३ पुल्लभट्टङ्गी १४ कर्णिका १५। अस्या

गुणाः। कटुत्वं तिक्तत्वं। कफार्शःशूलशोथश्वास-

हृद्रोगविषरोगकासकुष्ठनाशित्वं। चन्दुहितका-

रित्वञ्च ॥ तत्फलस्य गुणाः। तिक्तत्वं। उष्णत्वं।

कटुत्वं कफवायुनाशित्वं। जठरानलरुचिकारित्वं।

हृद्यत्वं। लवणास्त्ररसत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥

(यथा सुश्रुते,—

“अजगन्धान्धगन्धा च काला सरलया सह।

रकौषिकान्भट्टङ्गी च प्रलेपः श्लेष्मशोथहृत्” ॥

अजखं, स्त्री, (नञ् + जस् + नमिकम्पिस्प्रजस इत्या-

दिनार नञ् समासः) निरन्तरं। सततं। इत्यमरः ॥

(यथा रघुवंशे, “अजखदीक्षाप्रयतस्य मद्गुरोः

क्षियाविधाताय कथं प्रवर्त्तसे” ॥)

अजहत्स्वार्थी, स्त्री, (न जहत् न त्यजन् स्वार्थी यां

वृत्तिं यदा न जहती स्वार्थं या लक्षणा सा ॥)

लक्षणाख्यवृत्तिविशेषः। उपादानलक्षणा। स्त्री-

यार्थात्वाग्निनी लक्षणा। यथा। कुन्ताः प्रवि-

श्रन्तीत्यत्र कुन्तधारिपुरवणे लक्षणा इत्यलङ्कार-

शास्त्रं ॥

अजहल्लिङ्गः, पुं, (न जहत् लिङ्गं यं शब्दं यदा न

जहत् लिङ्गं यः शब्दः इति ॥) विशेषणभूतोऽपि

खलिङ्गात्वाग्नि शब्दः। इति व्याकरणं ॥

अजहा, स्त्री, (न जहाति परित्यजति शुकान्, अनु-

पसर्गाक्षिम्पविन्दधारिपारि वेद्येजिचैति साति-

साहिभ्यश्च इति पाणिनिस्त्रेण चकारस्य

अनुक्तसमुच्चयार्थात् शः कित् नञ्त्त्, स्त्रियां

टाप्) शुकशिष्नी। इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

अत्याग्ये त्रि ॥

अजा, स्त्री, (न जायते नोत्पद्यते अपि तु उत्पद्यते

न + जन् + कर्त्तरि ङ नञ् समासः। अत्र नञ्-

शब्दः शिरश्चालने। आद्याशक्तिपक्षे नञ्निषे-

धार्थः, अजामेकां जोहितशुक्लछायां गमाम इति

साङ्ख्यतत्त्वकौमुद्यां।) कामी। इत्यमरः ॥ माया।

आद्या शक्तिः। इति पुराणं ॥ (“अजामेकां जो-

हितछायाशुक्लां वङ्गीः प्रजाः अजमानां तच्छ-

पाम् अजो श्लोको लुभमाखोऽनुशेते जहात्येर्ना

शुक्लभोग्यामनोऽन्यः”—इति श्वेताश्वतरोपनि-

षद् ॥) श्लोधिभेदः। (यथा सुश्रुते,—

“अजा महौषधी श्रेया शङ्खुन्देन्दुपायुरा” ॥)

अजागरः, पुं, (व जागरयति सेवेनेन जोकान्

निद्रापयति यः जाग्र + शिच् जायोऽविचिञ्च